

בסחון בנמל חיפה 4000, לשונים (שאל, זסלני, ליוברסקי ועוד) 1.750, ס"ה
667750 לא"י, בקופה 70,500, (עומד להכנס מכופר הישוב עוד 25.000).

13.2.48 יום ד'

ליכשיץ חזר הבוקר מני.י., יצא שלושם אה"צ. מפי גולדה יש 16 מיליון עד סוף
החודש יהיו 20 מיליון. חלקם מעודף 1947, חלקם ממרעוז ע"ח 1948, חלקם הלוואות
ע"ח המגבית 48. המעולה נעשית בהרמוניה עם מונטר וגוינס. מבקשת מאכחוב לכונטר,
לינדר ולזוית. החזור בתחילת מרס. יש להשיב דברים בזול וגם חנם. רוצים לדעת
מה דרוש לנו. הכנס יתחיל להכנס בשכוע הבא. דרוש שק"ק חודיע שאין לה הכיפוז
לכסף זה. יש פייסים יהודים לוחמים - כעשרים מוכנים לעלות. מיעצת להזמין מיד
5-10, משכרם 200 דולר (?) לחודש.

מפי משה: השכוע היה קשה ומתוח. יש רגון באמריקא להפוך הקצרה על מיה. המתנגד
העיקרי פורסטל. הרבה ידידים ראו אותו, ביניהם ברנרד ברוך, אבל אמר ברורות
חלוקה הימה משנה, ויש לתקן המעות. הציוניות מעונה חיטול. המקום הטוב ליהודים
זהו קניה. הנידחים יש להכניס לאמריקא. אם היהודים יוסיפו ללחוץ עלול לגרום
לפרעות ואיסולציה גמורה. אינו אנטישמי. עשה הרבה לכושים (!), אבל יש סכנת
רוסיה, יש צורך בלום עולמי, יש אינטרס לאומי של אמריקא. ההחלטה נהקבלה תחת
לחץ טרוע של יהודים. עכשיו יפעל לשונה הדבר. חוזר על השילוש: משנה, נפט,
רוסיה. והחלטה או"ם? רק המלצה, ולא החלטה, אין שרגדיה אם יהפכו הסדר. הוא
יורע על חדירה קומוניסטים לארץ לא ממקורות בריטים. - פורסטל הוא אבי הרעיון
של מדיניות דו-סמלית נגד הציוניות. פנה לונדנברג וסאט - לבטל החצקעה היהודים.
ונדרברג קיבל, ספט - לא.

גם פרטל ראו יהודים וגויים. פרטל אמר לדון גינזבורג ולרוזוולט: ברבע זה אין
שנוי המדיניות. - גם הוא סבור שזה היה משנה, חודה שיש שיחות בין לונדון
ווינגטון על מדיניות משותפת, אבל על "רמה" גמורה; הוא לא אישר שום שנוי,

XXXXXXXXXXXX X
בניגוד לע"מ.

בניגוד לפורסטל הוא חרד לפרטסיז" של א"מ. חוסר ביצוע היא פגיעה באו"מ ומפני זה הוא תומך בביצוע. מתנגד לכוח בין לאומי, כי זה מחייב שהוף רוסייה. לכוח של האומות הקטנות בלי הגדולות לא יהיה ערך והן גם לא רוצות, לא ברור אם יהסוך כטליציה, מרשל מאוכזב מכוח ההגנה. היה סבור שנרביץ מכה לערבים ונפחיד אותם. אולם לווט אקאצ פוען שלא ברור מי החוקף ומי הנתקף. אמנם ערבים חקמו יהודים - אבל הערבים מבינים על אינטרס חיוני שלהם. מרשל - בניגוד לפורסטל - אינו מהרסם החזירה קומוניסטים, והמטב כפרס מדאיב אותו יותר מהמטב בארץ.

דיוו גילס חזר לבית הלבן. טרומן אמר לו שליחודים אין יסוד לדאגה - לא יהיה שנוי.

לוי הנודטון אמר לאפשטיין יום לפני נסיעת ליטשיץ - שיהנגדו לכוח בין לאומי, אבל לא לטליציה, ואם הועדה תחליט ככה - ישאו הם חלקם (בציוזל)

טרומן הבטיח לגיילט לפרסם הודעה מרגיעה ליהודים. אולם מרשל מתנגד לכך, רוצה בזאת כניעה ללחץ יהודי.

במועצות הבטחון נוקטים בקו של השתייה.

טריגווי לי חזר מאירופה וקרא למשה וסילוור. פחה במלים אלה: האנגלים הגנבים הגרועים ביותר בעולם. בוויין אנטיסטי ושונא קומוניסטים. לא ראה בוויין אלא מקניל - לא יכל להציל מפיו סחי המדיניות הבריטית. טריגווי לי סוכן לכלחטה. גורל האו"מ הלוי כביצוע החלטות א"י. הוא סוכן להתפטר ואתו 200 מקידים גבוהים. עד שנחאבלה החלטה שמר על ניטרליות, עכשיו אינו ניטרלי. הוא בן ברית שלנו. האנגלים והאמריקנים מרגלים עכשו, והציע סידורים מיוחדים לפגישה.

בחן עמדת הארצות הסקנדינביות ומערביות (בלגיה ועוד). אינו מאמין בכוח של אומות קטנות. הערבים ילחמו נגד כוח כזה בלי דרך ארץ. דרושים שני הגדולים. המחור הרוסים לא יבאו - אם יכנסו פעם, אינה נכונת. הוציאו 6 דיוויזיות מנורווגיה,

יותר מוקדם מאחרים. מכון ללכת לטרוסקן ומרשל. ילחץ עליהם. רוצה כוח בינלאומי
מהאומות הגדולות. החלט לשלוח מיד חבר מקידיים בארץ.

הוועדה הדרוש שמועד בואה לארץ יהיה מוקדם ככל האפשר. ללונדון ילכו רק - לאחר
שיקבע זמן בואם לארץ. טרגווי לי שאל מה יש לעשות ברבע זה. אמרו: מינוי הממשלה.
לדעת משה יש הכרח לשלוח מיד רשימת חברי הממשלה. שואל ליחסים עם אגודת ישראל.
י.מ. לויין פנה לטטה! אבל זה לא רצה לנהל אהו מו"מ. האגודה סלגרמה לי.מ. לויין
שעליו לגבור עם משה, אבל משה לא רוצה. מינץ תובע נציגות למ.א.י. - בלי זה לא יסכימו.

בועדת החמשה יש שני גושים: חלטינים - פרו ציונים (פנמה, בוליביה, גם פיליפיני)
האירופאים פרו-בריטים. פרד ספיל רוצה לדחות, ליסיצקי אף הוא פרו-בריטי אבל לבו
סר על האנגלים, וכיו"ר רוצה להיות ישר.

הוועדה הגישה הזכיר שני למועצת הבטחון - על כוח בינלאומי ועל מליציה. חריף
כלפי הערבים, פנוסה בזהירות כלפי אנגלים, אבל מאשים אותם. דנים על תזכיר נוסף
למועצת הבטחון על עמדת האנגלים. יהיה יותר חריף.

לא ידוע מה יהיה במועצת הבטחון. יש בה כל שהצביעו בעד. אמריקנים לא רוצים לקחת
האינציאטיבה. יש חשש שכמה מהמשלחות ימנו השאלה לממשלותיהם - לשם האהיה ודחיה.
לבנון וכצרים ביקשו להוסיף במועצת הבטחון, כצדדים מעוניינים. וודאי יקבלו אפשרות
זו. יחכך שגם הסוכנות. במועצת הטרנסמישין לא נתנו לסוכנות להשתתף.

נתקבל מברק מלוקר שאיש פנימי אקסא אמר לו שאם יעשה לחץ גדול על האנגלים - יסכימו
לבוא הוועדה בהקדם ולטנות נמל (איש נאיבי!)
לא יודעים שם מה נעשה בקפריסין.

יש ידיעה על שתי אגודות בבולגריה - שומדות אסא להמליג. זה ירגיז האמריקנים.
מיעצים לקטב.

מטה שוחח עם גרומיקו. סיפר לו על הנשק מציחה לערבים במצרים. גרומיקו הצטרף על כך. התעניין לדעת מה מצב הציווד שלנו. מה חסר, מה אפשר להכניס ואם אפשר יהיה להכניס אחרי 15 במאי, אם האנגלים לא יעשו אצו בלוקדה. לא אכר כלום אם הם יעזרו. אינו מאמין בכוח של אוסות קמנוה, רוסיה תמסוד בכל חוקף על ביצוע ההחלטה, אבל אינו יכל להגיד מה תהיה העמדה (של מי?) בענין כוח בינלאומי, מליציה, ציווד ונשק.

הע בענין על מהלך המאורעות בארץ - הדברים עשו עליו רושם. בנוגע למועצה

המרוסטיים הגנה על ירושלם אמרו

סורסטיל אמר לריוו גינסבורג: אם המצב הוא שאין לבטל ההחלטה, יש לשכנע האנגלים שיסארו בארץ. הם אמנם החחיבו לצאת, אבל ישאירו כוח נומינלי שימנע כניסת הרוסים.

מטה מבקש רשימת אנשים למועצה הממשלה.

מטה נשאל: בכמה זמן נוכל להקים אמרט ממשלתי? ענה: 4-6 שבועות. נשאל: מועצה

ממשלה? ענה: מיד.

רוצה לדעת אם קביעה מנגנון מתקדמת.

אבל האמריקנים העיקר כנראה הנגב. לא חשליםו עם מסירת הנגב ליהודים. ורוצים לעשות

הכל לשנוי - הערבים יתמסו בכוח וישארו. בלי הנגב היו מרגישים עצמם יותר קשורים

להחלטה. יש לחץ על אילי הנפט. סבורים שכל שעה הנפט צריך להמא בירי הערבים.

א) מפני שיש כבר סידורים עם ערבים והיהודים יעשו סידורים אחרים, ב) מפני שהחלוקה

אינה מאוזנת (balanced). הנגב (מקור הנפט) יחזק מצב המדינה הערבית.

אמרו לליפשיץ במחלקה גיאולוגית בוושינגטון שלא רצו בשלב מסוים לסמוך על ידיעות

חברות הנפט, ופנו למוסחים במחלקה. המומחה - זה שדיבר עם ליפשיץ - נתן חוות דעה

חיובית. כל הנחזים מוכיחים שהנגב הוא אזור נפט. לא ידועה הכמות, אך נפט יש.

אחרי חוות דעה זו ההגבר ההתנגדות אלינו.

- ידין: בית סוריק נדחה מפני רכוז כנומיות ערביות כירושלם, אי אפשר היה להוציא שמי מלוגות. פעלו בג' בליה - מוצצו בית בן שלוש קומות. באבו אסאכ כביד פעלו 4 מחלקות. נתקלו באש חזקה של סקלים ומרגמות. 2 מחלקות הצליחו לחזור - מוצצו חסכה כמים שהיו סטוסמים מקודם. 2 מחלקות מצד הכביש אחת לא יכלה לחזור, אחר קרבות של טקטיים נמלו 2 חברינו, נמצעו 10, מחלקה סגית חדרה. לקחו שללו 3 רובים ברטנים, כובעי מלח, הקרב נמשך 3 שעות. לא הוציעה מסטרה. כיעזור נמצעו 3 מצע קל. בית החרוטה לקח מוצץ, ביצעו הכל. פרטים עוד חסרים. - ספרתי לשאול שהנעתי לאחר החיעצות עם חברים לידי מסקנה שהוא ירכז עניני הנגב. רוצה לקחת אחר שלמה כניתי - כיועץ חקלאי, ליווה אליאב כמזכיר. ביחד למפקד הוא מא דורשו: שידע הכל, שהמפקד יתיעץ אחר, שתהיה לו זכות ויטה בעולות טמויסות, ושהמפקד יהיה כפוף למטה הכללי. הוא מחשיב נחום שריב כמפקד.

14.2.48

Knappen Engineering Cop., 280 Kazitzkizkizk Madison Squ.

פרלסון הביא לי שתי תכניות נמל - שהכין מומחה אמריקני שהיה עה בימים האחרונים. אחת לנמל עמוק - גדול מזה של חיפה, יעלה 13-14 מיליון לא"י. שנית - להרחבת הקייב. במקום הארכת הכזה בים מציעים הסירת העלה ביבשה. במקום 18 חודש ידרשו לכך 6 חודשים, גם יעלה יותר בזד. מציעים העלה בכוון להעלוכה 260 סטר אורך, 30 מטר רוחב ו-2 מטר עומק - שיסחיים בברכה של 70 x 160 מטר (2 מטר עומק). זה יעלה לדעתם 750.000 לא"י (פרלסון אומר רק 600.000) הסירות (100,000 מטר עוקב - כ"א 50 גרוס) 50,000 לא"י. הריסה 6.000, מלוא בטון 7000 מטר מרובע, כ"א 15 לא"י - 105.000, רצוף 23000 מטר פר., כ"א 1,25 - 29.000, מחסנים 105,000, מכונות סעינה ומרוק 105.000 - יחד 400,000, בלתי נראה מראש (25%) 100,000, הנהלת הנדסית 50,000, ארבעים סירות 125,000 Tugs, launches ועוד 50,000,